క్రోవి రామమోహన శాస్త్రి * బుర్రా వెంకట్రాయశర్మ

రామన్న పంతుల్ని [illegible] పెద్దలు గానీ ఆటోకు మొత్తంమీద ఎవ్వరూ ఉండరు. ఏవరైనా పరాయిఊరువాళ్ళు వచ్చి బజార్లో కనిపించిన పిల్లవాణ్ణి పిలిచి "రామన్నపంతులుగా రెక్కడుంటారు" అని ప్రశ్నిస్తే వెంటనే అప్ప చెప్పినట్లు ఆయనఅడ్రసు పూర్తిగా చెప్తారు. ఇంకా కావాలంటే ఆయన ఏవేళప్పుడు ఏ సెంటరు కొస్తారో, ఏ బజారున వస్తారో మొదలైన విశ షాలుకూడా చెప్పేస్తారు.

ఇంతకీ ఈ రామన్నపంతులు కున్న ప్రత్యేకత ఏమిటని అడుగుతారేమో ! గడ్డ లెక్క గంటలతరబడి పీడితప్రజానీకపు బాధామయ గాథలను గురించి ఊకదంపుగా నరుకులేని ఉపన్యాసాలిచ్చే రాజకీయవేత్త కాదు. రత్నకిరీటాలు నెత్తిన పెట్టుకుని, స్వర్ణ పల్యంకికలో పట్టువరుపులపై అధివసించి—ఆనాడు స్వర్గంలో నహుషచక్రవర్తి దేవతాస్త్రీ శచీదేవి ప్రేమసాధనకై మునులచే పల్లకీ మోయించుకున్నట్లు— సాటి మానవులచే పల్లకీ మోయించుకుంటూ—కాళ్ళు కడిగినందుకూ— నెత్తిన ఆ నీళ్ళు చల్లుకున్నందుకూ, పూజ చేయించినందుకూ— ఫలహారం పెట్టినందుకు— రకాలవారీగా ఇంతింత అని ఫిక్సడ్ రేట్లు మూఢభక్తుల నుండి వసూలుచేసుకుని ఏవో అర్థంగాని బోధలు చేసే మఠాధికారి కాదు... మంత్రి కాదు ....

ఉన్నత ఉద్యోగికాదు .... ధనికుడు అసలే కాదు .... ఒక సామాన్యుడు .... ఆర్థికంగా—శాస్త్రీయంగా— శైనికంగా వెనుకబడి, శాంతికోసం సొకులాడుతున్న పవిత్ర భారతదేశం ఉరఫ్ రామరాజ్యంలో పుట్టి పెరిగి పోటు పొక్కు పొంది రెండుదశాబ్దాలు గడచిపోయిన ఒక సామాన్య పౌరుడు .... అతడే రామన్న పంతులు ....

అందరిలా సామాన్యపౌరుడే అయినా రామన్న పంతులికి కొన్ని ప్రత్యేకతలు ఉన్నాయి. అయితే ప్రత్యేకతలు ప్రతివారికీ ఉన్నా, అందరికన్నా మిన్నగా వెల్‌నోట్ కావడమే అతని ప్రత్యేకత.

కొన్ని ముఖ్య కారణాలు—

రామన్నపంతు లొక రచయిత. రచయితగా 'రామన్నపంతులు' అనే పేరుకు పేరులేదు. యావదాంధ్రప్రజానీకం, పత్రికాలోకం 'నస్య ప్రియ' నామధేయుడ్ని రచయితగా గుర్తించింది.

ఆ టౌనులోకం మాత్రం 'నస్యప్రియ' ఉరఫ్ రామన్నపంతుల్ని ప్రసిద్ధ నవలారచయితగా గౌరవించింది.

మాటిగా చెప్పక తప్పదు. రామన్నపంతులే నస్యప్రియుడు.

రామన్నపంతులికి నస్యమంటే ఎంత ప్రియమో రెండు ముక్కల్లో చెప్పేస్తాము. అతనికి కిళ్లీ, సిగరెట్ మొదలైన దురభ్యాసాలేమీ లేవుగనుక — ఎవరింటికైనా భోజనానికి వెళ్ళినప్పుడు భోజనానంతరం ఆ గృహస్తు దండిగా ఒకటి, రెండు పట్లకు సరిపడ నస్యం ఇవ్వడం బహుదా కద్దు. అలా జరగదా ! అప్పటికప్పుడే పంతులా ఇల్లు వదలి బజారుకెళ్లి కొనుక్కొని మరీ ఆ యింట్లో అడుగుపెట్టేవాడు.

ఏ పెళ్ళిలోనైనా ఎంత ఎక్కువ దక్షిణ ముట్టినా సరే సంతృప్తి ఉండేదికాదు. దక్షిణ తక్కువైనా ఒకటో, రెండో నస్యపుడబ్బీలు కంటికగుపిస్తే ఆయన ముఖం చంద్రుడ్ని చూసిన కలువలా వికసిస్తుంది.

అప్పట్లు .... పంతులికి నస్యంమీదున్న ప్రేమ ఎలాంటిదో వివరించడంలో పడి ఆయనకు నస్య ప్రియుడనే బిరుదప్రదానం ఎలా జరిగిందో — ఆ పేరుతో రచయితగా ఎలా స్థిరపడ్డాడో ముఖ్యమైన కారణాలు చెప్పలేదు.....

ఇందు కొక చిన్న పూర్వగాథ ఉంది....

రామన్నపంతులు వయస్సులో ఉండగా ఆయన హృదయంలో సృజనాత్మకశక్తికంటె ముందర నస్యాఘ్రాణవాంఛ అధికతరమై — ప్రబలమై ప్రకాశించింది. ఆ వాంఛకు తట్టుకోలేక ఆయన నస్యాన్ని బాగా వాడటం ప్రారంభించాడు.

ఈ అలవాటు అభివృద్ధిపొందటంతోపాటే సృజనశక్తికూడా బాగా విజృంభించింది. కాగితం కలంపట్టి కథారచనకు పూనుకున్నా డాయన.

ఏ పత్రికకూ పంపకపోయినా మెదడులో మెదిలిన ప్రతి భావమునూ కథగా రూపొందించాడు. ఇలా రాసిన కథలెన్నో అలమరల్లో పడేడుస్తూండేవి. వాటిని ఫెయిర్‌చేసి ఏ పత్రిక కయినా పంపుదామన్న ధ్యాసే ఉండేదికా దాయనకు. ఒక రోజున ఆయన ప్రాణమిత్రు డొకాయన వచ్చి ఆ కథలన్నీ చూసి, "ఏమిట్రా రామన్నా ! ఇంత చక్కని కథానికలను చెదలకు ఆహారంగా వేస్తున్నావు ? పత్రికకు పంపరాదూ !" అన్నాడు.

"ఆఁ .... వెధవది తీరడంలేదురా ! బాబ్బాబు.. అన్నవాడి వెలాగో అన్నావు. ఆపని కాస్త నువ్వే చేసెయ్యి .... స్టాంపులు—కాగితాల ఖర్చు నేనే భరించుకుంటాను .... " అన్నాడు రామన్న పంతులు నస్యం పీలుస్తూ. మిత్రుడు క్షణం ఆలోచించి, "మరి ఇంక్ ఖర్చు ?" అన్నాడు.

రామన్నపంతులు తెల్లబోయాడు.

"వెధవా ! పెద్ద భరించేవాడివి [illegible]" అని కసురుకుని కొన్ని మంచి కథలు ఏరి పట్టుకు పోయాడు మిత్రుడు.

ఆతరువాత మాటవరసకైనా రామన్న పంతులు 'నా కథలు పంపించావా ?' [illegible]

మిత్రుడ్ని అడగనూలేదు. 'నీ కథలు పంపించా'వని మిత్రుడూ చెప్పలేదు.

నెలరోజులు ఇట్టే గడిచిపోయినై. ఒక్కరోజు మధ్యాహ్నం ఒకేసారిగా నాలుగు మాగజైనులు పోస్టులో వచ్చినై రామన్నపంతులికి.... పంతులు ఆనందానికి మేరలేదు.

గబగబా తన కథలు వెదుక్కున్నాడు.

తన కథల పేర్లయితే బ్లాక్ లెటర్సులో—రకరకాల డిజైనులు మధ్య కనుపించినవిగాని తన పేరు మాత్రం లేదు .... రచన 'నవ్యప్రియ' అని ప్రింటయింది.

ఈ నవ్యప్రియుడెవడు ! ఆ క్షణంలో రామన్న పంతులు స్థితి అవర్ణనీయం. తన మిత్రుడు తననింత హాస్యాస్పదం చేస్తాడా ! మిత్రద్రోహి ! అనుకునేటంతలోనే మిత్రుడు రానేవచ్చాడు. ఇంకా గుమ్మంలో ఉండగానే—

"ఏరా ! నన్ను నవ్వులపాలుచేస్తావ్రటా !" అని వాపోయాడు రామన్న పంతులు.

"ఇందులో నవ్వులపాలు చేసే దేముందిరా ! సన్యాసీ ! నీ కథలు చైతన్యవంతంగా ఉన్నాయి. అవి తప్పక పాఠకులలో చైతన్యం కలిగిస్తయ్. అంతగా హృదయాలను కదిలించేలా వ్రాసి రచయిత పేరును వారు మరచిపోకుండా చెయ్యాలనే నవ్వు పుట్టించే పేరు పెట్టాము నీకు. చూడు ఇకనుంచి నీ పేరెలా మోగిపోతుందో పత్రికాప్రపంచంలో. పాఠకులవద్దనుంచి వచ్చే ఉత్తరాలకు లెక్క ఉండదురా ! రెండురోజులు పోనీ ! నీకే తెలుస్తుంది." అంటూ మిత్రుడు సముదాయించాడు.

అనుకున్నట్టుగానే రామన్నపంతులు పేరు 'నవ్యప్రియ' ద్వారా యావదాంధ్రావని మార్మోగింది కొలది మాసాల్లోనే .... అప్పటినుండీ యీనాటివరకు నవ్యప్రియుడుగానే రామన్న పంతులు ఇటు దైనికజీవితంలోనూ—అటు కథా రచనలోనూ స్థిరపడిపోయాడు.

ఇప్పటికి రామన్నపంతుల్లోని రెండు ప్రత్యేకతలను గురించి విన్నవించాము .... తరువాతదీ—నిర్వచిస్తాము ....

దినమంతా నగరాయణంచేస్తూ అపరిచితులతో బాదరాయణసంబంధాలు కలుపుకొని లోకాభిరామాయణం ముచ్చటించేందుకు రామన్న పంతులు కొక ద్విచక్రశకటం ఉంది.

ఆ శకటం రామన్నపంతులు బహిః ప్రాణం .... దక్షిణహస్తం .... ఇంతెందుకు .... శరీరంలోని ముఖ్యాంగా లన్నింటిపెట్టూను.

అయితే పంతులు దాన్ని పంచకళ్యాణి అని ముద్దుగా పిల్చుకొంటూ, మిత్రవర్గంతో దాని పోకడ—రాకడలను గురించి పూర్వ—ప్రస్తుత గాథలను సోదాహరణంగా విపులీకరిస్తూండటం పరిపాటి...

కాని మిత్రులు రామన్నపంతులును హేళన చేసేవారు.

"డొక్కుసైకిలుకు పంచకళ్యాణి అని పేరు పెట్టి దాన్ని గురించి లేనిపోని కథ లల్లి—టొల్లుతావేరా నవ్యం !" అని నవ్వుకునేవారు మిత్రులు.

రామన్నపంతులు చప్పున ముక్కుమీద వేలేసుకుని, "ఛీ ! సన్యాసులారా ! నా కళ్యాణిని అంత తేలికగా చూసేయకండి .... ఇది రెండు తరాలుగా అంటే మా తాతగారి నుండి నా వరకూ అనుశ్రుతంగా సంక్రమిస్తున్న చెక్కుచెదరని చరాస్తిరా ! మా తాతగారు వయస్సులో ఉండగా దీనిని—అప్పటికే సెకండ్‌హ్యాండ్ కనుక 9½ రూపాయలకు కొన్నారట .... ఆయన దానికి కొన్ని పైపై మెరుగులూ, మార్పులూ, చేర్పులూ చేసుకుని వాడుకున్నారు .... ఆయన కీర్తిశేషులైన అనంతరం యీ శకటం మా నాన్నగారికైవసమైంది. అయితే మా నాన్నగారు తాలూకా ఆఫీసు గుమాస్తా చేసేవారు.... ఆఫీసు మా ప్రక్క బజారులోనే ఉండటం మూలంగా దీనిని అధిష్ఠించే అవకాశం లేకపోయింది. అందుకని అది అటకమీద నా హయాం వరకూ కాపురం చేసింది. నేను పెద్దవాడినై మా తాతగారు చేసి—చేసి పేరుగాంచిన ఉద్యోగాన్నే చేపట్టడం ప్రారంభించేసరికి నాకొక సైకిలు అవసరమై కొత్తది కొందామనే నిశ్చయాన్ని నిశ్చలం చేసుకునేటంతలో మొన్నిమధ్యనే దివంగతురాలైన మా బామ్మగారు నా దగ్గరకు చేరి "ఒరే ! నాయనా ! క్రొత్తసైకి లెందుకురా ? మీ తాతగారి సైకిలు అటకమీద ఉండనేఉన్నది గాదూరా ! బతికుండగా మీ

—౭౬వ పేజీ చూడండి

తాతగారు 'ఈ సైకిలును యింత జాగ్రత్తగా ఎందుకు వాడుతున్నానో తెలుసుటే సుందూ! ఇది నా మనుమడి హయాంవరకూ చెక్కు చెదర గూడదే!' అనేవారు. అందుకే మీ నాన్నను గూడా ముట్టుకోనిచ్చేవారు కాదురా! నామాట విని ఆసైకిలు (మా బామ్మభాషతో బైస్కోలు) తీసి వాడుకోరా!' అన్నది బామ్మ. అంత ప్రేమగా చెబుతున్న మా బామ్మమాటను కాదనలేక పోయాను. పైగా ఏ మూలనుండో మా తాత గారు నా కోర్కె తీర్చవుట్రా రామీ అని అడిగినట్లుంది. అందుకని వేరే ఆలోచన లేకుండా ఆసైకిలును అతి ప్రయాసమీద అటకమీదనుంచి క్రిందకు దింపి వో షాపులోకి తీసుకెళ్లి బాగు చేయించాను. ఆ షాపువాడు 'రంగువేయించండి పంతులుగారూ!'' అన్నాడు. ఆ సమయంలో చేతిలో తగినంత తైలం లేనందువల్ల మామూలు గానే బాగుచేయించాను. ఆనాటినుండీ యీనాటి వరకూ అలాగే వాడుతున్నాను. మధ్య మధ్యే వివైనా చిన్న—చిన్న రిపేరులు వచ్చినప్పటికీ—దాని దారే వేరు .... సైకిళ్ల చరిత్రలోనే నా కళ్యాణి వొక ప్రధానపాత్రరా! కాదంటారా?'' అంటూ సుదీర్ఘోపన్యాసంతో మిత్రవర్గం నోరు మూయించే వాడు రామన్నపంతులు.

ఆయన వాక్చాతుర్యానికి ఇల్లాంటి ఉపన్యాసాలుకూడా ప్రముఖ తార్కాణాలు ...

ఆ ద్విచక్ర శకటం అకారాది విషయసూచికను సంక్షిప్తంగా పుచ్ఛిస్తాం.

దాని రంగు ఏ కోవకు చెందినదో పోల్చి చెప్పడం ప్రముఖ చిత్రకారులవల్లకూడా కాదు. మావల్ల అయినంతమట్టుకు చెప్పక తప్పదు కదా!

దశాబ్దాలతరబడి — స్వశక్తిమీదే పనిచేస్తూ, రౌతుతో పనులు చేయించే తన అనుభవాన్ని ప్రదర్శించడానికా అన్నట్లు నిలువెల్లా తుప్పు వస్త్రం ధరించింది .....

చిరకాల మన్నికకు తార్కాణంగా అక్కడక్కడా రంధ్రాలతో ప్రకాశిస్తున్న మృద్రక్షకలు.

నామమాత్రావశేషంగా మిగిలియున్న ఇనుప చట్రాలు—చట్రాలకు చుట్టూ రబ్బరుటైర్లూ—చిరిగిన దిండులాంటి సీటు .... యింకా దాదాపు అంతా శిధిలసామగ్రి ....

వీటన్నిటి కదలికవల్ల ఏర్పడే శబ్దం జానపద చిత్రాలలో సస్పెన్సుఘట్టాల్లో వినిపించే మ్యూజిక్కు .... ఆ శబ్దం అక్షరరూపంలో "బుర్ బుర్—డుబు డుబ్బు—టవ్ టావ్—కిర్ కిర్ .... ''అన్నట్లూ—

ఉచ్చస్థాయిలో ధ్వనిస్తున్న వాయులీన వాద్యంలోని శ్రుతి తప్పినప్పటి ధ్వనులు.

జోరున కురిసే వర్షపు హోరు—ఇంకా రకరకాల వింతధ్వనులు వినిపిస్తాయి.

ఏరోజునైనా రామన్నపంతులు తన వాహనం మీదెక్కి రోడ్డుపైన వెడుతుంటే—

ఎంత బిజీగా ఉన్నవాళ్ల నోటినుండైనా, ఆ వెళ్లేది రామన్నపంతులు కదూ!'' అనే మాట తప్పనిసరిగా వస్తుంది.

ఇంతేకాకుండా ఆయన ఉద్యోగంకూడా

ముక్కుపొడి...

9-వ పేజీ తరువాయి

ఆయన కొక ప్రత్యేకత ఆపాదించింది. ఆయన పెళ్లిళ్లరామన్న కూడా.

బద్ధవిరోధుల పట్టుదలలు సడలించడంతో రామన్నపంతులు చూపించే చాతుర్యం ఆయన తాతగారి గుణాలనుండి సంక్రమించినదే!

అలా జరిగిన పెళ్లిళ్ళ ఆ చుట్టు ప్రక్కల చాలా ఉన్నయ్.

అతని మిత్రులు అనుకుంటూ వుంటారు. "ఆ చాతుర్యం రామన్న పంతులుకి గాడ్స్ గిఫ్టురా!' అని.

ముసలీ ముతకా జనం "అతనికేం! చాలా మంచివాడు .... మాటకారి .... పరోపకారి" అనుకుంటూ ఉంటారు.

"ఏదైనా యీ యుక్తులు అతనికి ఆ నస్యమూ—పంచకళ్యాణి ప్రసాదించినవే నేమో!'' అనేవారు కొందరు హాస్యప్రియులు—

ఏదైనా రామన్నపంతులు మొత్తానికి కీర్తి సంపాదించుకున్నాడు.

ఒకసారి అతడ్ని చూసినవారు అంత తేలికగా మరచిపోలేరు. కారణం యింకోటుంది.

సరిగ్గా చెప్పాలంటే ఆయన ఎత్తు అయిదడుగుల నాలు గంగుళాలు .... అంటే దాదాపు పొట్టివాడన్నమాట.

విశాలమైన ఫాలభాగం .... తాబేలు వీపుచిప్ప వంటి ఆకారంగల శిరస్సున అక్కడక్కడా ప్రాకృతిక ధర్మా న్ననుసరించి కలగాపులగమై వింతగొలుపుతూ తెలుపూ—నలుపూ శిరోజాలు దృగ్గోచరమవుతాయి.

వాటి మధ్యన—అసంఖ్యాక తారకా చకోరాల మధ్యన ప్రకాశించే పున్నమిచంద్రునివంటి—పొడవైన శిరోజ బంధనం. దానికే మరో నామాంతరం వాడుకభాషలో పిలక.

చల్లని మందమారుతం తాకిడికి అల్ల నల్లనూ తలూగించే వృక్షశాఖలా ఆ పిలక కదుల్తూంటే అదొక వింతదనం ....

ఆయనమాట బహు విచిత్రంగా ఉంటుంది. అసలే నస్యం పడుతూంటాడేమో .... అందుకే కాబోలు ఆమాట మూతిలోంచి కీపెడుతున్నట్లుండేది.

ఆయన నడకలో వంపులూ, కదలికలూ నవుంకులను పోలియుండేవి. ఆదొక్క ప్రత్యేకత. ఏది ఏమైనప్పటికీ రామన్నపంతులికి ఎవరు తెలిసినా తెలియక పోయినా ఆయనమాత్రం అందరికీ తెలుసు.

అందుకే ఏ పిల్లవాడి నడిగినా ఆయన్ను గురించిన పూర్తివివరాలు సవిస్తరంగా చెప్తూ ఉంటారు.

అది ఒక వరమే నేమో!

* * *

సామాన్యంగా అంటే రామన్న పంతులు దైనిక చర్యలలో పార్కుకి పోయి చీకటిపడేవరకూ

పండిత డి. గోపాలాచార్యులవారి
జీవామృతం
ఆరోగ్యానికి బలానికి
ఆయుర్వేదాశ్రమం (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మదరాను-17

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి!
ఇంటిలో విరామంగా కూర్చొని వుండేప్పుడు, పోస్టల్ ట్యూషన్ ద్వారా, హోమియోపతి చదువుకొని, గవర్నమెంటురిజిష్టర్డు కాలేజీద్వారా డిప్లొమా పొందండి. ప్రాస్పెక్టస్ ఉచితము. వివరములకు వెంటనే వ్రాయండి.
INDIAN HOMOEOPATHIC COLLEGE (APW) JULLUNDUR CITY

గృహములో వాడదగు సినిమా ప్రొజెక్టరుకు ఆర్డరు యివ్వండి
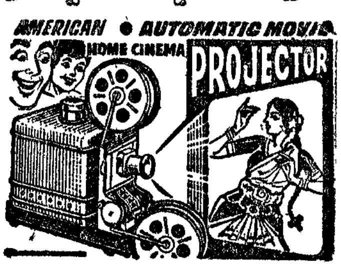

ఆనందదాయకమైన వినోద కాలక్షేపం, అద్భుతములు, సాహసములు మీఇంట్లోనే మా ప్రొజెక్టర్‌తో చూడవచ్చును. టార్చితో గాని లేక ఏ.సి/డి.సి ఎలెక్ట్రిసిటీతో పని చేయించవచ్చును. 35 ఎం. ఎం.ఫిలింవాడవచ్చు. సినిమాహాలే చిత్రములు తమంతటతామే వివిధ రంగులలో కదలుచుండను. ఖరీదు: రు 15/- కి 40' ఫిలిం & 4'×3' స్క్రీను & ఇన్‌స్ట్రక్షన్ పుస్తకం ఉచితం. పోస్టేజిరు4-50 డీలక్స్‌స్పెషల్ రు25; 60' ఫిలిం, స్క్రీను & ఇన్‌స్ట్రక్షన్ పుస్తకము ఉచితం. పోస్టేజి రు. 5/— పూర్తితృప్తి లేనిచో డబ్బు వాపసు. కొద్దిస్టాకు వున్నది. నేడే ఆర్డరు పంపండి.
Hollywood Cinema Corpn (Regd) (WAM), 2194, Kalyanpura, Delhi-6.

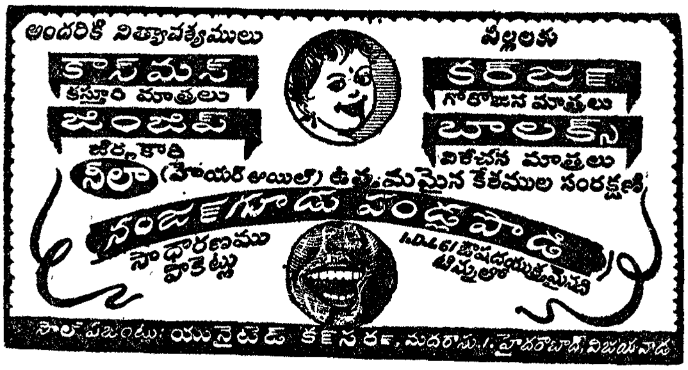

నక జగూడు ఔషధములకు ఒక టవునుకు ఒక స్టాకిస్టును ఆహ్వానించెదను.

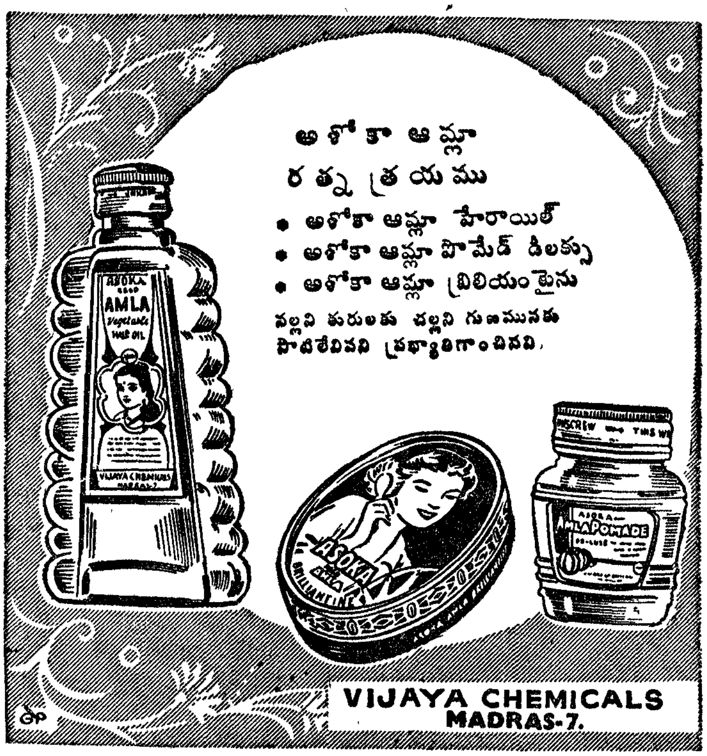

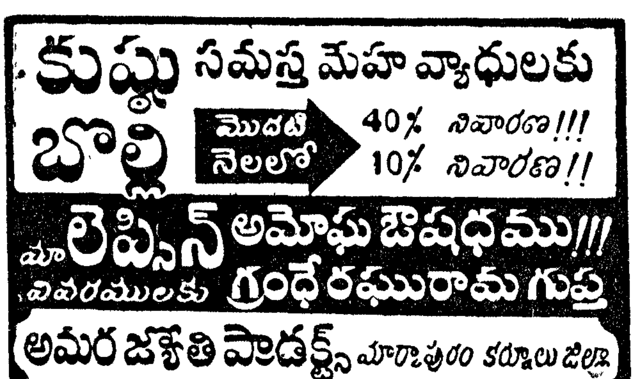

ముక్కు పొడి...

కూర్చుని ఇంటికి చేరుకోవడం ఒక ప్రధాన ఘట్టంగా భావించబడుతూ ఉంటుంది.

అసలు రామన్నపంతులు సృజనాశక్తి ఇనుమడింప డానికి ముఖ్యకారణం సంధ్యాసమయాలలో పార్కులో ఒక గంటపాటు పర్యవేక్షించడమే.

అతి విశాలమైన ఆ పట్నంలో మధ్యగా అత్యంత సుందరంగా ఉండే ఆ పార్కులోకి అనేక రకాల వెన్నెల విసనకర్రలూ, జంటలూ, ఒంట రులూ, తెల్లముఖాలవారూ, ఎర్రముఖాల వారూ, నవ్వేముఖాలు, నవ్వబోయి ఏడ్చేవారూ, ఏడుస్తూ నవ్వేవారూ .... రకరకాలు—

ప్రేమించుకున్నవారూ, పెళ్లి చేసుకుని ప్రేమించా లనుకున్నవారూ, పెళ్లికాకుండానే ప్రేమించు కుంటూ ఉండేవారూ, ప్రేమింపబడాలని తాప త్రయపడేవారూ—

ఏమీ తోచనివారూ, తోచీ తోచకుండా ఉండే వాళ్ళు—

వాళ్ళందరినీ ఏకరువుపెట్టడం ప్రారంభిస్తే, వో అంతూ, పొంతూ లేనిదీ, అదోలా ఉండేదీ, ఏదోలా ఉండేదీ అయిన మహాగ్రంథ మవుతుంది వేయి పడగల్లా ! ......

రామన్నపంతులు ముఖ్యంగా అక్కడి కెందుకు వస్తున్నాడూ అంటే .... క్రొత్త క్రొత్త కథా వస్తువుల అన్వేషణ కోసం ....

తొంభై తొమ్మిదిపాళ్ళు ఆ అన్వేషణ ఫలిం చడం కద్దు ......

ఆరోజున సాయంకాలం యథావిధిగా పార్కులోకి అడుగుపెట్టిన రామన్నపంతులు గేటులోనే నిల బడి—ముక్కునిండా నస్యం గట్టిగా పట్టించి వోసారి తన్మయత్వంతో నలువైపులా కలయ జూచి ఒక్క పెట్టున ఉలిక్కిపడ్డాడు ....

ఏమిటీ .... వింతల్లో కల్లా వింత ?

ఉత్తర దక్షిణ ధృవాలు పరస్పరం ఆకర్షించు కోవడం జరుగుతుందా ?

రామన్నపంతులు 'ఆ' దిశగా అడుగులు వేశాడు.

హాయిగా పచ్చికమేస్తున్న లేళ్లజంట పులిని చూచి బెదరినట్లుగా—ఆనందంగా హృదయాలు విప్పి మాట్లాడుకుంటున్న ఆ ప్రేమికుల జంట రామన్నపంతుల్ని చూడగానే భయంతో కంపించి పోయారు.

వారి భయాన్ని చూచి లోలోన నవ్వు కుంటూ—వారిద్దరికీ వో అడుగున్నర దూరంలో ఉస్సురంటూ కూలబడి "కాలం మారిందిరా ! నాయనా ! అయినా కాలంతోపాటు—పాత పగలూ చల్లారాలి గదురా ?" అన్నాడు—సుబ్బారావు వైపు చూస్తూ ....

సుబ్బారావు గుటకలు మింగాడు.

"నమస్కారం బాబాయి !" అన్నాడు నూతి లోంచి మాట్లాడుతున్నట్లు.

"స్వీకరించక తప్పదురా సుబ్బులూ ! అయినా యీ రోజుల్లో భక్తితో వస్తున్న నమస్కార ముల్ని కాలదన్నుకునే సన్యాసి ఎవడ్రా పృథివిలో ..." అన్నాడు రామన్నపంతులు.

సుబ్బారావు తబ్బిబ్బయ్యాడు.

రామన్నపంతులు—సరోజవైపు చూస్తూ "ఏమ్మా ! మీ నాయన కులాసాగా ఉన్నాడా ? ఈమధ్యేదో జ్వరం తగిలిం దనుకున్న ట్లున్నారు!" అంటూ పలుకరించాడు.

"కులాసాగానే ఉన్నారు మామయ్యా !" అంది సరోజ.

కొన్ని క్షణాలు వారి మధ్య నిశ్శబ్దం తాండవించింది.

"అన్నట్లు మీ రిద్దరూ ఒకే కాలేజీలో చదువుకుంటున్నారుకదూ ! బాగా చదువుతున్నట్లే ఉంది పరిస్థితి చూడగనే !" అన్నాడు వంతులు వ్యంగ్యంగా—నిశ్శబ్దాన్ని చీలుస్తూ.

తలూపాడు సుబ్బారావు.

"చూడరా సుబ్బులూ ! మీ నాయన దేవాంతకుడు .... ఆయనదృష్టిలో పగలకున్న విలువ ఎంతో నీకేం తెలీ దనుకుంటాను." రామన్న పంతులు మెల్లగా అన్నాడు.

"తెలుసు బాబాయి !" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"తెలిసే యింత సాహసానికి దిగావంటే నేను నమ్మలేకుండా ఉన్నాను సుమా !"

"సరోజను ప్రేమించాను బాబాయ్ !"

రామన్నపంతులు కిసుక్కున నవ్వాడు. ఆయన నవ్వే తీరు సరోజనుకూడా నవ్వించింది. నోటికి పైటచెరగు అడ్డుపెట్టుకుంది.

"అప్పుడే ప్రేమించడం ఇంకాస్సే పొగితే పెళ్లి చేసుకుంటాననడం కూడా జరుగుతుంది నాకు తెలుసు. అయినా ఇది సాధ్యమే నంటావా ? మీ పెద్దలమధ్య మీరు పుట్టకముందునుండీ ఉన్న పగలు ఏమవుతాయిరా ?" సుబ్బారావూ — సరోజ ముఖ —ముఖాలు చూచుకున్నారు.

"దాన్ని గురించి మీరు ఆలోచించుకోలేదా. ఏమ్రా !" ప్రశ్నించాడు రామన్నపంతులు.

ప్రేమికు లిద్దరూ సమాధానమియ్యలేదు.

"అబ్బాయ్ ! అదీ విషయం ! అన్నట్లు మరచాను. నాకు బజార్లో అర్జంటు పనొకటుంది .... వస్తాను" అంటూ లేవబోయాడు రామన్న పంతులు.

"వెడతావా బాబాయ్ !" అన్నాడు సుబ్బారావు నీరసంగా !

వెళ్లక చేసే దేమున్నదోయ్ !" పంతులు సమాధానం.

"మాకు మార్గం చూపించడం నీ బాధ్యత కాదా ! బాబాయ్ !" సుబ్బారావు జాలిగా అన్నాడు.

రామన్నపంతులు నవ్వాడు.

"నాయనా ! మిమ్మల్ని చూసీ—చూడనట్లుగా తప్పుకుపోయినట్లయితే ఇలాంటి బాధ్యతలు నెత్తినపడకుండా ఉండేవి .... క్షేమసమాచారాలు కనుక్కుపోదామని వచ్చినందుకు బాగా శాస్తి చేశావురా !" అన్నాడు.

'అదేంమాట బాబాయ్ ! ఏదో పిన్నవాళ్లం—ప్రేమించుకున్నాం .... మా పెళ్లి నిర్విఘ్నంగా కొనసాగేందుకు మీబోటి పెద్దల సహకారం కూడా కావాలికదా ! అందుకే నిన్నింతగా ప్రతిమాలుకుంటున్నాను" అన్నాడు ప్రాథేయపూర్వకంగా సుబ్బారావు.

"సరే ! నీ పద్ధతి బాగానే ఉంది .... అయితే ప్రేమించేముందు నీకే ఆలోచన లేదా ? సమయం వచ్చాక మీ వాళ్లు ఒప్పుకో రనుకో .... ఏంచేస్తావు ?" అడిగాడు రామన్నపంతులు.

"మా వాళ్లు నా కోరికను కాదనరు బాబాయ్!" అన్నాడు ధృడవిశ్వాసంతో సుబ్బారావు.

"ఒకవేళ ఒప్పుకోకున్నా అనుకో !"

"నాకు చదువుంది బాబాయ్. నన్నూ—సరోజను పోషించుకునే తెలివితేట లున్నాయి. ఎక్కడో అక్కడ ఉద్యోగం దొరక్కపోదు."

"ఈ రోజుల్లో ఉద్యోగం దొరకడం నువ్వనుకున్నంత తేలికేమీ కాదు. ఎక్కడ చూసినా లంచాలూ, రికమండేషన్లూ .... యీ రెండూ లేనిదే నువ్వేమీ సాధించ లేవు. తెలిసిందా ?" అన్నాడు రామన్నపంతులు వ్యంగ్యంగా.

సుబ్బారావు తెల్లముఖంవేశాడు.

రామన్నపంతులు గంభీరంగా నవ్వుతూ సరోజ మొహంలోకి చూశాడు.

సరోజ నిస్సహాయంగా చూస్తూ ఉండిపోయింది.

"బాబాయ్ ! మే మిద్దరం పరస్పరం విడిచి ఉండటం దుర్లభం. ప్రతికూలమైన పరిస్థితులు రాకుండా మమ్మల్ని కాపాడే భారం నీది ! ఇంతకంటే వివరంగా ఏమీ చెప్పలేను ...." అన్నాడు సుబ్బారావు.

రామన్నపంతులు కొన్ని క్షణాలపాటు తీవ్రంగా ఆలోచించి "ఏమమ్మా ! సరోజా ! నీ మాటేమిటి" అనడిగాడు.

"బావమాటే నా మాట మామయ్యా !" అంది సరోజ.

"ప్రయత్నిస్తాను .... వస్తాను ...." అంటూ రామన్నపంతులు లేచి నిలబడ్డాడు. అక్కడినుండి కదలబోయినవాడల్లా ఆగిపోయి "అన్నట్లు అడగడం మరచాను .... మీ రిద్దరికీ యీవేళప్పుడు యీ పార్కులో కలుసుకునే అవకాశం ఎలా దొరికిందీ అంట ...." అనడిగాడు.

"కాలేజీలో వార్షికోత్సవాలు జరుగుతున్నాయి. అక్కడికని పేరుపెట్టి .... ఇక్కడికి వచ్చాం బాబాయ్ !" అన్నాడు సుబ్బారావు సిగ్గుపడుతూ.

"అయిందీ ! ఇంకేం .... వ్యవహారం చాలా దాకా వచ్చేసిందన్నమాట ...." అంటూ పార్కులోంచి బైటికి నడిచాడు రామన్నపంతులు.

సుబ్బారావూ, సరోజా ఆయన వెళ్లినవైపు సాలోచనగా చూస్తూ ఉండిపోయారు.

*　　*　　*

ఆ వార్త ఊరంతా వ్యాపించడానికి కెంతేని టైము పట్టలేదు.

అంటే దాదాపు రాకెట్ వేగంతో నల్దిశలా వ్యాపించిం దన్నమాట ....

"అయ్యో ! ఎంతపని జరిగింది ?" అని ముక్కుమీద వేలేసుకున్నారు కొందరు.

"అన లెలా జరిగిందబ్బా ! ఏనాడూ లేదు!" అని తర్కవాదం మొదలెట్టారు కొందరు.

"అంత ఆశపడ్డవాడెవడంట !" అన్నారు మరికొందరు.

మీ అందానికి మంచిదారి

మీ జీవిత విజయాలకు అందం అవుసరం. ఎండవేడికి యింకా యితరకారణాలవల్ల ముఖం క్రమేపి నల్లబడి, ముదిరూపువస్తుంది. గ్లోరియా అనే ద్రవముయొక్క అద్భుత సౌందర్య పోషకశక్తి మీ ముఖంలోని అసహ్యమయిన ముదిరూపును పోగొట్టి ఆకర్షణీయమయిన లేతదనాన్ని తెస్తుంది. మీ అందం దినాదినాభివృద్ధి అవడానికి నెలకు అర్ధమం కొన్నిసార్లు అయినా గ్లోరియా అనే సౌందర్య పోషక ద్రవాన్ని వాడండి. ముఖంమీద మొటిమలను వాటి మచ్చలను, ముడతలను, నమ్మకంగా పోగొట్టి ముఖాన్ని తెలుపుచేసి, కాంతిని, అందాన్ని తెచ్చును. మొదటి పూతకే మీకు ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించే అందాన్ని యిస్తుంది. ఒకసారి వాడి చూస్తే మీరెప్పుడూ విడువరు. అన్నిషాపులలో దొరకును

జనితా ప్రొడక్ట్సు - ఏలూరు. (ఆంధ్ర)

దుర్గ షాపెప్

రెమి

సౌందర్యపోషణ సాధనాల్లో

ఒకటి
డస్టింగ్
పౌడరు

మలయాలో లభించు ప్రదేశము:
మెసర్సు మీనా ట్రేడింగ్ కంపెనీ,
60-ఎ, మార్కెట్ రోడ్, సింగపూరు-1.

సిలోనులో లభించు ప్రదేశము:
ఎ. వి. ఆర్. ఎ. లిమిటెడ్,
కొలంబో.

రెమి హాస్యనాటకం ప్రతి శుక్రవారం రేడియో సిలోను 41·72 మీటర్ల మీద సా॥ 6–30 నుండి 6–45 గంటలవరకు వినండి.

ముక్కు పొడి...

"నిజంగా ఇలా జరగటం ఆయన దురదృష్టం" అని విచారం వ్యక్తం చేశారు కొంతమంది.

"ఈ దెబ్బతో ఆయన కుడిభుజం పడిపోయినట్లే ...." అన్నారు మరికొందరు.

"అసలాయన జాతకచక్రమే మారిపోయింది!" అనుకున్నారు ఇంకా కొందరు.

"కాలం ఎప్పుడూ ఒకేమాదిరిగా ఉండదు కదండీ!" అన్నారు కొందరు వేదాంతులు.

ఆ వార్త వినగానే ఒక్క క్షణంపాటు ప్రకృతి స్థంభించిపోతున్నదా అనిపించేటంత సంచలనం చెలరేగింది ......

అసలు విషయం ఏమిటంటే.

రామన్నపంతులు పంచకళ్యాణి పోయింది.

పోష్టాఫీసుగోడకి ఆనించి లోపలికి వెళ్ళి ఓ కార్డు వ్రాసి డబ్బాలో వేసి బైటికి వచ్చి చూసేసరికి సైకిలు లేదు.

రామన్నపంతులుకి మూర్ఛ రాబోయి ఆగిపోయింది.

"ఏమండీ! నా సైకిలును చూశారా మీరు!" అని అక్కడ కనిపించిన ఓ అపరిచితవ్యక్తిని ప్రశ్నించాడు రామన్నపంతులు.

"నేను చూడలేదండీ!" అన్నాడతను.

రామన్నపంతులుకి కంగారెక్కువైంది. ఒళ్లంతా వొణుకుతోంది.

అప్పుడే ఏదో పనిమీద బైటికి వచ్చిన పోస్టుమాస్టర్ ఆయన కంగారును చూసి, "ఏమిటండీ పంతులుగారూ! కంగారుపడుతున్నారు .... ఏం జరిగింది?" అనడిగాడు.

"ఏం చెప్పమంటారు? నా సైకిలు పోయిందండీ!" అన్నాడు రామన్నపంతులు.

"అయ్యో! అలాగా!" అన్నాడు వస్తున్న నవ్వును ఆపుకుంటూ.

పోస్టుమాస్టరు నవ్వును ఆపుకోబోతున్నట్లు కనిపెట్టి "ఎందుకండీ! నవ్వుకుంటారు?" అన్నాడు రామన్నపంతులు కోపంగా.

"ఎవడో అవసరంవచ్చి వేసుకుపోయుంటాడు. కంగారెందుకండీ! ఆ సైకిలుకి ఆశపడేవాడెవడండీ!" అన్నాడు పోస్టుమాస్టర్.

అవును తన సైకిలుకి ఆశపడేవాడెవడు? పోస్టుమాస్టర్ అన్నట్లు ఎవడో అవసరంవచ్చి వేసుకెళ్లింటాడు.

కాని .... కాని చెప్పకుండానా? అలాంటి పెద్ద మనుషులుంటారా?

కాదు .... ఇది తప్పకుండా దొంగవనే అనుకుంటూ రామన్నపంతులు ఆ వీధిలో యీ చివరనుంచి ఆ చివరవరకూ ఒకటికి నాలుగు సార్లు తిరిగి సైకిల్‌ను గురించి ఎంక్వయిరీ చేశాడు. కానీ ఆచూకి దొరకలేదు.

ఇంతలో మిత్రులు కనిపించారు.

కళ్లనీళ్ళు తుడుచుకుంటూ, "ఒరే! నా కళ్యాణి పోయిందిరా!" అన్నాడు రామన్నపంతులు విచారంగా.

"ఏమిటీ! విపరీతంగా ఉందే!" అంటూ ముక్కున వేళ్ళు వేసుకున్నారు మిత్రులు.

ఏం చెయ్యమంటారురా !"

"చేసేదేముందిరా ! వెంటనే వెళ్ళి పోలీసు స్టేషన్‌లో రిపోర్టు చెయ్యి ...." అన్నా డొక మిత్రుడు.

"అయితే నే నక్కడికి వెళ్తున్నాను .... యీ లోపుగా మీరు అక్కడా యిక్కడా వాకబు చెయ్యండి ...." అన్నాడు పంతులు స్టేషనుకు పరుగులుతీస్తూ.

స్టేషనులో అడుగు పెట్టగానే ఇన్‌స్పెక్టర్, "రండి పంతులుగారూ ! ఎందు కలా కంగారు పడుతున్నారు ? ముం దిలా కూర్చోండి" అన్నాడు.

ఉస్సురమని కుర్చీలో కూలబడి "ఇంకేముం దండీ ! నా కుడిచెయ్యి విరిగి ముక్క లయ్యింది" అన్నాడు.

"విషయ మేమిటండీ !" అనడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"నా సైకిల్ .... పోయిందండీ ...." అన్నాడు పంతులు.

"ఆఁ .... ఏమిటీ విపరీతం ! మీ సైకిలేమిటి ? పోవడమేమిటి ?" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆవలిస్తూ.

విలువైన నగలూ—కరెన్సీ, బిందెలూ, కంచాలూ బట్టలూ కాజేసే దొంగలనైతే చాలామందిని చూశాడు కానీ, అలాంటి డొక్కు సైకిలును కాజేసే దొంగను చూడలేదు ఇన్‌స్పెక్టర్. అందుకే అంత ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

"పోగూడదండీ నా సైకిలు ! కాని పోయింది ... ఎలాగైనా మీరు నా సైకిలును నాకు దక్కించాలి." అని ప్రాధేయపడ్డాడు. రామన్నపంతులు.

"అలాగేనండీ ! మీ సైకిలు నెంబరెంత ?"

"నెంబరు ఏనాడైనా చూశానా చెప్పండి !"

"పోనీ సైకిలు పేరైనా చెప్పండి !"

"అదీ చెప్పలేను ! అది ఇప్పటిదా ? రెండు తరాలనాటిది ! అప్పటినుండీ ఇప్పటివరకూ ఎన్ని జాతుల సైకిళ్ళ సామానులు ధరించిందో ఏం చెప్పను ?"

"సరే .... మీ సైకిలు నాకు బాగా తెలుసు. ఎలాగైనా వెతికి పట్టుకొస్తాను .... మీరు నిశ్చింతగా ఉండండి .... అన్నట్లు .... వెళ్ళి ఓసారి వూరంతా తిరిగి ఇనుపకొట్లుముల్లోనూ — ఇనుప సామానులు అమ్మే షాపుల్లోనూ వాకబుచెయ్యండి .... తరువాత మేముకూడా దర్యాప్తు చేస్తాము" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"అలాగేనండీ ! ఎలాగైనా మీరు నా వస్తువును నాకు దక్కించాలి .... వెళ్తానండీ !" అని శలవుతీసుకుని బైటపడ్డాడు.

ఇక అక్కడనుండీ బైలుదేరి ఊళ్ళో ఉన్న కొలుములకు—ఇనుప కొట్లకూ అన్వేషణకు బయలుదేరాడు.

చీకటి పడింది .... తిరిగి—తిరిగి కాళ్ళు బలపాలు కట్టినై .... నిరాశతో — నిస్పృహతో ఇంటి మొహం పట్టాడు రామన్నపంతులు.

గుండెల్లో ఏదో దిగులుగా ఉంది. ఉండదూ మరి .... దశాబ్దాలతరబడి వదలకుండా ఉన్న అమూల్యవస్తువు హఠాత్తుగా మాయమైపోయినందుకు బాధకలగటం ఎవరికైనా సహజమే !

ఇంట్లో అడుగుపెట్టాడు.

"ఏమండీ ! సైకిలేదండీ !" అనడిగింది సీతమ్మ.

"ఇంకెక్కడి సైకిలే ! ఎవడో తన్నుకు పోయాడు." అన్నాడు గద్గదికంగా రామన్నపంతులు.

సీతమ్మ ప్రాన్పడిపోయింది. కొన్ని క్షణాలకు తేరుకుని "అన్నట్లు చెప్పటం మరచాను .... ఎవరో కుర్రాడు ఓ క్రొత్త సైకిలు తెచ్చి గదిలో పెట్టాడు .... ఓ ఉత్తరం కూడా ఇచ్చి రాగానే మీ కివ్వమన్నాడు ...." అందావిడ.

"ఏదీ ఉత్తరం !" అన్నాడు గదిలోకి నడుస్తూ.

గదిలో లైటు వెలిగేసరికి నల్లగా మెరుస్తున్న కొత్త సైకిల్ రామన్నపంతులు కళ్ళబడింది.

ఇంతలో వెనకే వచ్చిన సీతమ్మ ఉత్తరం అందించింది.

రామన్నపంతులు ఉత్తరం విప్పాడు.

"పూజ్యులైన బాబాయికి !

మీరుచేసిన మేలు, నేనూ — సరోజా జీవితకాలం మరువలేం. మీ అమోఘ వాక్చాతుర్యంతో నాన్నా — మామయ్యల మధ్య సంవత్సరాలతరబడి పెరుగుతూ వస్తున్న పగలను — ఆర్పివేసి మా కుటుంబాలను తిరిగి ఏకంచేసి, నాకు — సరోజకు మహోపకారం చేశారు. మిమ్మల్ని ఎలా సత్కరించాలో నా కర్థం కావడంలేదు. అయినా సరోజ సలహా ననుసరించి మీ కీ సైకిలును సమర్పించుకుంటున్నాను, చంద్రుడికి నూలుపోగులా.

ఒక చిన్న తప్పుచేశాను. మీవంటి కార్యశూరులకూ, పరోపకారపారీణులకూ, ప్రఖ్యాత రచయితలకూ — ఆ కళ్యాణి పనికిరాదనే భావంతో పోష్టాఫీసు గోడకు ఆనించివున్న సైకిలును, మిత్రవర్గంద్వారా తెప్పించాను. దానిని మా యింట్లో అటకమీద వేయించాను. మిమ్మల్ని అనుక్షణం గుర్తుకు తెచ్చుకునేందుకు అది మా యింట్లో ఉండాలి. ఈ దొంగతనం చేసినందుకు మన్నించండి .... ఈ కానుకను స్వీకరించి మమ్మల్ని కృతార్థులను చెయ్యండి. శలవు.

భవదీయుడు,

సుబ్బారావు.

ఉత్తరం చదివి రామన్నపంతులు ఒక్కసారిగా ఆశ్చర్యపడిపోయి "ఆరి ! సుబ్బీ ! పింతపని చేశావురా !" అన్నాడు.

"ఏమిటండీ !" అన్నది సీతమ్మ.

విషయమంతా వివరించాడు రామన్నపంతులు. సీతమ్మకూడా ఆశ్చర్యంతో భర్తవైపుచూసి "పోనీలేండి ! వెధవది పీడపోయింది. దాని మోతతో చెవులు చిల్లులుపడిపోతున్నాయి. ఓసారి ఈ సైకిలును తొక్కి చూడండి" అన్నది.

రామన్నపంతులు కొన్నిక్షణాలు ఆలోచించి సైకిలుని బైటికి తీశాడు.

విఘ్నేశ్వరుడ్ని తలుచుకుని సైకి లెక్కాడు. రెండురౌండ్లు అటూ — ఇటూ తిరిగివచ్చి, వాహనాన్ని లోపల పెట్టేశాడు.

"ఎలా పోతున్నదండీ !"

"పోకడకేం ! బ్రహ్మాండంగా పోతోంది. కాని ఒక సందేహం ! నా కళ్యాణినెక్కి వీధిలో వెడుతుంటే దాని మోత విని అందరూ నే నొస్తున్నానని గుర్తించేవారు .... కాని యీ సైకిలు మోతే లేదే ! ఇంత నిశ్శబ్దంగా ఉంటే ఎలాగా ? అని ..." అన్నాడు పంతులు.

హఠాత్తుగా పీడుము గుర్తుకొచ్చింది. సైకిలు గొడవలోపడి మర్చిపోయినందుకు శిక్షగా మరింత ముక్కులో దట్టించి "మాశావటే సుబ్బిగాడి పొగరూ ! నా దెంతసేపూ నా కళ్యాణి సంగతే ఆలోచించాడుగాని నా సంగతాలోచించాడా ! .... అయినా యీ రోజుల్లో వస్తువులు కావాలి గాని మనుషులూ, వాళ్ళ అలవాట్ల గొడవ ఎవరిక్కావాలే !" అన్నాడు రామన్నపంతులు— విచారసూచకంగా.

"క్షమించు బాబాయ్ ! ఇందాక నీ విషయం గుర్తు లేకపోయింది. అందుకే ఇప్పుడు పరుగెత్తుకొచ్చాను .... ఇదిగో !" అంటూ. అప్పుడే లోనికి వచ్చిన సుబ్బారావు ఒక అరడజను నస్యపు డబ్బీలు తీసి రామన్నపంతులుకి అందించాడు.

ఆయన మొహం చంద్రుడ్ని చూసిన కలువలా వికసించింది ....

సుబ్బారావు ఆ మొహంలోకి కృతజ్ఞతాభావంతో చూస్తూ నిలబడిపోయాడు. ★

ఆహా ప్రేయసీ! నీముఖం అచ్చంగా ఆ చంద్రుడిని పోలివుంది!